

Infinitul cerului

Eugenia Calancea

Culeg infinitul cerurilor senine
Și-așez lumina sufletului pe-un tron,
Dincolo de strălucirea razelor divine,
În inima caldă a fiecărui om.

Glasul duios și blând vine de la fiecare fată,
Iar tu vrei să ai sunetul de cristal,
Să-l transmiți apoi la omenirea toată,
Ducând cu el miresme-n dar.

Adu primăvara, zicea glasul întruna,
Din iarnă toți oameni vin supărați
Și vrem soare pentru totdeauna,
Dar nu e ceva ce voi cumpărați.

Ieșiți la soarele jucăuș fără teamă,
Sufletul vostru întristat să-l curățiți,
Primiți lumina vieții ce ne cheamă,
În tainele muzicii alergând împliniți.

Vedeți o dragoste măiastră divină,
În infinitul culorilor din cadrul cerului
Și-aștepți iertarea Domnului să vină,
Alături de puritatea supremă a aerului.